

مقایسه ویژگی‌های اصلی انتخابات پارلمانی

کد موضوعی: ۲۴۰

شماره مسلسل: ۱۰۲۸۸

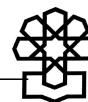
خردادماه ۱۳۸۹

دفتر: مطالعات حقوقی

به نام خدا

فهرست مطالب

مقدمه.....	۱
توضیح ستون‌ها، عناوین و خانه‌های جدول.....	۱
منبع و مأخذ.....	۴۱

مقایسه ویژگی‌های اصلی انتخابات پارلمانی^۱

مقدمه

جدول مندرج در این نوشتار، دربرگیرنده داده‌هایی است از انتخابات پارلمانی در ۱۴۳ کشور مستقل که دارای نظام حکومتی مشروطه^۲ بوده و جمعیتی بیش از ۵۰۰ هزار نفر دارند. علاوه بر کشورهای مذکور بعضی از کشورها نیز در این فهرست گنجانیده شده‌اند که به‌رغم فقدان خصوصیات فوق در آنها، به‌دلیل اینکه در مطالعه تطبیقی نظام‌های انتخاباتی در زمره کشورهای برجسته، مانند مالت، به‌شمار می‌روند در این فهرست گنجانیده شده‌اند.

در نظام‌های انتخاباتی پارلمانی که در آنها دو مجلس وجود دارد، تنها به‌ذکر نظام انتخاباتی به‌کار گرفته شده برای انتخابات مجالس دوم^۳ مثل مجلس نمایندگان ایالات متحده و مجلس عوام بریتانیا بسنده شده است.

توضیح ستون‌ها، عناوین و خانه‌های جدول

کشور (سال): دربردارنده نام کشور و سالی است که داده‌های انتخاباتی برای آن سال گزارش شده است. معمولاً این انتخابات با استفاده از قواعد شکلی و فنی که در ستون‌های دیگر از همان ردیف مورد اشاره قرار گرفته‌اند، برگزار می‌شود. هر استثنایی بر این قاعده مورد اشاره قرار گرفته است.

سن رأی دادن: حداقل سنی است که در آن یک شخص صلاحیت رأی دادن دارد.

رأی اجباری: بدین معنی است که اشخاصی که صلاحیت رأی دادن دارند، طبق قانون ملزم به رأی دادن هستند (که در این صورت در ستون مزبور واژه «دارد» مورد استفاده قرار گرفته است) یا نیستند (که در این صورت در ستون مزبور از واژه «ندارد» استفاده شده است).

طبقه‌بندی نظام انتخاباتی: بیانگر طبقه‌بندی از نظام‌های انتخاباتی است که براساس عناصر فنی آن مانند فرمول‌های تصمیم‌گیری، اندازه‌های حوزه‌های انتخابیه و شیوه‌های اختصاص

۱. این گزارش، ترجمه متنی با مشخصات زیر است:

Richard Rose (ed.) International Encyclopedia of Elections (London: Macmillan, 2000), pp. 355-373.

لازم به‌ذکر است که بخشی‌هایی جزئی از متن انگلیسی، در این متن حذف شده است.

2. Constitutional form of government

3. Lower house

کرسی‌ها صورت می‌گیرد. هرچند در واقع عناصر فنی نظام‌های انتخاباتی ممکن به طرق بسیار مختلفی با همدیگر ترکیب شوند، با این حال این طبقه‌بندی‌ها همگی بر تفکیک اجمالی سنتی بین نظام اکثریتی و نظام تناسبی تأکید می‌کنند تا با نظام‌های بسیار متنوعی که در سراسر دنیا وجود دارند منطبق شوند.

این طبقه‌بندی‌ها بر روی خصیصه‌های مهم فنی نظام انتخاباتی تأکید دارند و تأثیر نظام بر روی تناسبی بودن سهمیه‌های کرسی‌ها نسبت به سهمیه‌های آرا را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. طیفی که در پی می‌آید از اکثریتی‌ترین تا تناسبی‌ترین نظام‌ها را در نظام‌های حزبی نهادینه شده دربر می‌گیرد:

۱. **نظام اکثریت نسبی:** در این نوع نظام کاندیدا (در یک حوزه انتخابیه تک‌نماینده‌ای) یا یک فهرست از کاندیداها (در یک حوزه انتخابیه چندنماینده‌ای) که موفق به کسب بیشترین تعداد آرا شوند برگزیده می‌شوند، این تعداد ممکن است بیشتر یا کمتر از نصف کل آرا باشد. نظام‌های انتخاباتی اکثریت نسبی با توجه به دو معیار بزرگی حوزه و چگونگی نامزدی از همدیگر متمایز می‌شوند.

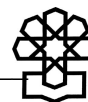
۲. **نظام تکراری غیرقابل انتقال:** در این نظام کاندیدایی که بیشترین آرا را کسب می‌کند، برنده می‌شود. در این نظام تعداد آرای رأی‌دهنده کمتر از تعداد کرسی‌هایی که در یک حوزه انتخابیه دو یا چندعضوی وجود دارد. به هر اندازه آرای که هر رأی‌دهنده به صندوق رأی می‌اندازد کمتر باشد و هر اندازه که حوزه انتخابیه بزرگ باشد، به همان اندازه نیز نظام تمایل بیشتری به سوی تناسبی شدن پیدا می‌کند.

۳. **نظام اکثریتی مطلق:** در این نظام انتخاب یک کاندیدا به عنوان نماینده مستلزم کسب تعداد نصف به علاوه یک آرا است. نظام‌های اکثریتی مطلق با معیار بزرگی حوزه از همدیگر متمایز می‌شوند. اگر هیچ کاندیدایی حائز اکثریت مورد نیاز آرا نشود، ممکن است دور دوم یا نهایی انتخابات برگزار شود و یا ممکن است کاندیدای برنده با رأی جایگزین تعیین شود.

۴. **نظام انتخاباتی دوجزئی:**^۱ دو عضو از هر یک از ناحیه‌ها انتخاب می‌شوند.

1. Binomial System

نظام دوجزئی: نظامی است که برای انتخاب نمایندگان پارلمان شبلی به کار می‌رود. این نظام، نظام انتخاباتی است که در آن تمامی نمایندگان در حوزه‌های دو نماینده‌ای در یک فهرست بسته و نیمه‌باز از احزاب یا ائتلاف‌های حزبی انتخاب می‌شوند، یعنی هر رأی‌دهنده تنها یک رأی دارد. قاعده تصمیم‌گیری اکثریت نسبی (Plurality) است. این نظام انتخاباتی تمایل دارد تا به نفع دومین نیروی سیاسی قوی در یک کشور عمل کند: تنها در صورتی که فهرست برنده بتواند دو برابر آرای که فهرست دوم به خود اختصاص داده است را به خود اختصاص دهد، هر دو کرسی به فهرست برنده اختصاص خواهد یافت (اولین کرسی به فهرستی اختصاص می‌یابد که در مجموع حائز بیشترین تعداد آرا شده است. نماینده منتخب کاندیدای فردی در آن فهرست است که بیشترین تعداد آرا را به خود اختصاص داده است). به دلیل اینکه در این نظام عدد آستانه غیررسمی بسیار بالاست، احزاب اغلب به ائتلاف تمایل دارند - م.

۵. **نظام انتخاباتی منقسم:**^۱ در این نظام بخشی از کرسی‌های پارلمانی با استفاده از فرمول اکثریتی و قسمت دیگر به وسیله فرمول تناسبی اختصاص می‌یابد و هر یک از روش‌ها به صورت جداگانه به کار گرفته می‌شوند. برای مثال نظام اکثریتی در حوزه‌های انتخاباتی تک‌عضوی و نظام تناسبی در یک منطقه ملی به کار برده می‌شود. در نظام‌های منقسم، آثار غیرتناسبی قسمت اکثریتی نظام انتخاباتی با عنصر نمایندگی تناسبی برطرف نمی‌شود. تناسبی بودن کلی یک نظام انتخاباتی منقسم، اساساً به نسبت بین عناصر اکثریتی و تناسبی آن بستگی دارد. برای مثال در روسیه این نسبت یک به یک است، در حالی که در گینه فقط ۳۳/۳ درصد از کرسی‌ها با استفاده از نظام اکثریتی نسبی اختصاص می‌یابند.

۶. **نظام جبرانی:**^۲ در این نظام، نظام اکثریتی و / یا تناسبی احزابی را که به دلیل آثار غیرتناسبی یک نظام تخصیص کرسی اولیه متضرر شده‌اند با استفاده از عناصر خاص فنی (برای مثال، اختصاص یک سهم خاص از کرسی‌ها)، جبران می‌کند.^۳ برخلاف نظام‌های منقسم، در نظام‌های جبرانی، آرای که در روند اولیه اختصاص کرسی‌ها آرای تلف شده محسوب می‌شدند، در تخصیص کرسی‌های جبرانی در نظر گرفته می‌شوند.

۷. **نظام انتخاباتی تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای:** این نظام‌ها با توجه به بزرگی حوزه از یکدیگر متمایز می‌شوند. طبقه‌بندی‌هایی که به کار گرفته می‌شوند عبارتند از: حوزه‌های انتخابیه چندعضوی کوچک^۴ (که در آنها باید ۲ تا ۵ کرسی اختصاص یابد)، حوزه‌های انتخابیه چندعضوی متوسط (۶ تا ۹ کرسی)، و حوزه‌های انتخابیه چندعضوی بزرگ (۱۰ کرسی یا بیشتر). معمولاً به هر اندازه حوزه‌های انتخابیه چندعضوی بزرگ باشند، به همان اندازه نظام تناسبی‌تر خواهد بود. یک زیرمجموعه خاص از این نوع نظام، از تعدادی کرسی برای جبران انحرافات جزئی در تناسبی بودن نسبت آرا به کرسی‌ها برخوردار است (مانند دانمارک، نروژ، سوئد). برخلاف نظام جبرانی، این نوع نظام انتخاباتی فاقد قسمت اکثریتی است.

۸. **نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای با یک فهرست ملی اضافی:** بعضی از نظام‌های انتخاباتی تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک یا متوسط یک فهرست ملی اضافی را به منظور بالا بردن تناسبی بودن کلی اختصاص کرسی‌ها اضافه می‌کنند. نمونه‌هایی از این نوع، کشورهای آنگولا و لهستان هستند. برخلاف نظام‌های منقسم، در این نوع از نظام‌های انتخاباتی هر

1. Segmented System
2. Compensatory System
3. Initial Seat Allocation System
4. Small MMC

دو طرف نظام با فرمول تناسبی کار می‌کند و برخلاف نظام جبرانی (و مانند نظام‌های منقسم)، هیچ ابزار فنی که تضمین‌کننده جبران آرای تلف شده است، وجود ندارد.

۹. نظام تکراری قابل انتقال: در این نظام کرسی‌ها در حوزه‌های چندنماینده‌ای اختصاص می‌یابند و رأی‌دهندگان کاندیداها را برحسب ترجیح‌شان رتبه‌بندی می‌کنند، در بسیاری از موارد ترتیب دادن این رتبه‌بندی امری اختیاری است. در این نوع نظام، کرسی‌ها در مراحل مختلف شمارش آرا اختصاص می‌یابند و آرا بر حسب ترجیحات دوباره تقسیم می‌شوند. ایرلند یک مثال کلاسیک در این زمینه است.

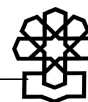
۱۰. نظام تناسبی ترکیبی: یک زیرمجموعه خاص از نظام ترکیبی است. این زیر مجموعه به دلیل ترکیب خاص فرمول‌های تصمیم‌گیری از سایر نظام‌ها منفک می‌شود. اختصاص کرسی‌ها به احزاب به‌طور کلی با روش نظام تناسبی انجام می‌گیرد. با این حال تعداد خاصی از کاندیداها به‌طور مستقیم در حوزه‌های تک‌عضوی بر حسب فرمول اکثریت نسبی انتخاب می‌شوند. از کرسی‌هایی که هر یک از احزاب به روش نظام تناسبی به‌دست آورده‌اند، کاندیداها در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای احزاب موفق کسر می‌شوند. این بدین معنی است که کاربرد فرمول اکثریت نسبی معمولاً تناسبی بودن نظام را در کلیت آن تحت تأثیر قرار نمی‌دهد. این وضعیت به‌عنوان مدل آلمانی شناخته شده است.

۱۱. نظام تناسبی خالص: این نظام تا آنجا که ممکن است، به تناسب بین سهم آرا و سهم کرسی‌ها برای تمامی احزاب نزدیک می‌شود. تأثیرات غیرتناسبی به دلیل وجود عده‌های آستانه واقعی یا رسمی به حداقل می‌رسند، هلند نمونه این نظام است.

تعداد کرسی‌ها: این عدد نشان‌دهنده تعداد تمامی اعضای است که به طریق معمول، یعنی طبق قانون اساسی یا قانون انتخابات، برای مجلس دوم پارلمان انتخاب می‌شوند. با این حال، در بعضی کشورها تعداد کرسی‌های انتخابی ممکن است از یک انتخابات به انتخابات دیگر به دلیل مقررات قانونی خاص متغیر باشد (برای مثال، کرسی‌های اضافی که در نظام انتخاباتی آلمان وجود دارد یا کرسی‌های مخصوص اقلیت‌ها که تحت شرایط خاصی در کلمبیا اختصاص می‌یابند).

همچنین ممکن است اعضای انتصابی نیز در پارلمان وجود داشته باشند، مانند اعضای انتصابی در مجالس کنیا و تانزانیا. در این موارد، اندازه پارلمان وقت و روش‌های مربوطه در پاورقی توضیح داده شده است. جایی که کرسی‌های انتخاباتی با دو روش متفاوت اختصاص می‌یابند، ابتدا کل کرسی‌ها ذکر می‌شود و تعدادی که با روش‌های مختلف اختصاص می‌یابند، در خطوطی که در پی می‌آیند نشان داده می‌شوند.

حوزه‌های انتخاباتی: سه ستون نمایانگر موارد ذیل هستند:

تعداد حوزه‌های انتخاباتی: در نظام‌های اکثریتی نسبی یا اکثریتی با حوزه‌های انتخاباتی تک‌نماینده‌ای، تعداد حوزه‌ها برابر است با تعداد کرسی‌های انتخاباتی، در نظام‌های تناسبی، تعداد حوزه‌های انتخاباتی همواره کمتر از تعداد کرسی‌هاست.

تعداد کرسی‌های یک حوزه انتخاباتی:^۱ این ستون نشان‌دهنده تعداد کرسی‌های اختصاص‌یافته به هر حوزه انتخابیه (بزرگی حوزه) است.

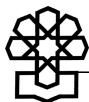
بزرگی / اندازه حوزه می‌تواند واحد باشد، مانند آنچه که در حوزه‌های انتخاباتی تک‌نماینده‌ای در سطح ملی وجود دارند (مانند مجلس نمایندگان آمریکا) یا در نظام‌های تناسبی جایی‌که تمام کشور یک حوزه انتخاباتی چندنماینده‌ای است. در صورتی‌که بزرگی حوزه واحد باشد، تنها یک عدد داده شده است.

بزرگی حوزه همچنین ممکن است به دلیل وجود روش‌های مختلف تخصیص کرسی‌ها (برای مثال در آلمان) متکثر باشد، یا این بزرگی ممکن است در درون یک نظام تناسبی به دلیل پراکندگی جمعیت در بین نواحی مختلف اداری متکثر باشد. هنگامی‌که حوزه‌های انتخاباتی در اندازه متغیرند، این طیف از کوچک‌ترین به بزرگ‌ترین حوزه ارائه شده است.

میانگین تعداد کرسی‌ها در یک حوزه انتخاباتی: این شاخص در صورت عدم تساوی حوزه‌های انتخاباتی نشان داده شده است. برای نظام‌های انتخاباتی مرکب^۲ این عبارت به صورت جداگانه به طبقه‌بندی مختلف کرسی‌ها ارجاع می‌دهد.

شکل کاندیداتوری: یک برگه رأی^۳ ممکن است صرفاً این فرصت را برای رأی‌دهنده فراهم کند که از بین کاندیدهای انفرادی (که معمولاً و نه لزوماً از سوی احزاب معرفی می‌شوند) یا در بین فهرست‌هایی که دارنده اسامی چند کاندیدای معرفی‌شده توسط یک حزب یا یک ائتلاف انتخاباتی احزاب، یک انتخاب داشته باشد. این فهرست‌ها ممکن است بسته باشند (یعنی رأی دهنده تنها به تمامی یک فهرست بدون این امکان که نظمی را که در آن کرسی‌ها به کاندیداها اختصاص می‌یابند تغییر دهد یا بدون آنکه بتواند شخص دیگری را به انتخابش اضافه کند صحه می‌گذارد)، نیمه‌باز^۴ (رأی‌دهنده ممکن است ترجیح خود را برای بعضی از کاندیداها با انداختن تعداد خاصی از آرای ترجیحی ابراز کند) یا باز (رأی‌دهنده ممکن است به طور کامل فهرست را با انداختن آرای ترجیحی و با کامل کردن آن فهرست با کاندیداهایی از سایر فهرست‌ها با استفاده از رویه‌ای که به عنوان پاناشاژ^۵ شناخته شده است دوباره بچیند).

1. Seats Per Constituency
2. Combined
3. ballot
4. Non-blocked
5. Panachage

شکل برگه رأی: یک رأی‌دهنده می‌تواند یک رأی برای کاندیدای منفرد بیان‌دازد، یا به یک فهرست (حزبی) از کاندیداها یک رأی بدهد، یا مجموعه‌ای از آرا ترجیحی برای کاندیداهایی که به شکل فردی شرکت کرده یا در یک فهرست حزبی معرفی شده‌اند، یا آرای جداگانه (معمولاً دو) در نظام‌های انتخاباتی مرکب بیان‌دازد. واژه رأی چندتایی^۱ نشان‌دهنده این است که رأی‌دهندگان ممکن است به اندازه تعداد کرسی‌های نمایندگی که در یک حوزه انتخابیه وجود دارند، رأی بیان‌دارند.

سطوح اختصاص کرسی‌ها: کرسی‌های پارلمانی ممکن است به کاندیداها در سطح حوزه انتخابیه اختصاص یابند، چنین روشی در نظام‌های متحدالشکل مانند نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های انتخاباتی تک‌نماینده‌ای در مجلس نمایندگان ایالات متحده مورد استفاده قرار می‌گیرد. این کرسی‌ها ممکن است در سطح دو یا چند حوزه انتخاباتی، جایی که انتخابات در حوزه‌های انتخاباتی جداگانه اما ترکیبی^۲ (برای مثال، یک حوزه انتخابیه تک‌عضوی که با یک حوزه انتخاباتی چندعضوی منطقه‌ای یا ملی در نظام‌های جبرانی با منقسم ترکیب شده است) اختصاص یابند، برگزار می‌شود. یا کرسی‌ها ممکن است در یک سطح بالاتر (منطقه‌ای یا ملی) اختصاص یابند، همچنان‌که در نظام‌های تناسبی که دارای کرسی‌های اضافی یا باقیمانده هستند، چنین روشی مورد استفاده قرار می‌گیرد. هر جا که سطح بالاتر تنها برای تخصیص کرسی‌های باقیمانده در نظام‌های انتخاباتی تناسبی استفاده شده است، این امر در داخل پُرانتز مورد اشاره قرار گرفته است.

مدل‌های تخصیص کرسی‌ها:^۳ کرسی‌ها ممکن است تحت قواعد و هنجارهای شکلی مختلف و به‌ویژه با فرمول‌های تصمیم‌گیری مختلفی اختصاص یابند.

در نظام‌های اکثریتی^۴ قاعده تصمیم‌گیری ممکن است اکثریتی نسبی یا اکثریتی مطلق باشد. در مورد دوم باید موازینی برای یک دور بعدی در صورتی که هیچ کاندیدایی (یا فهرست حزبی) در دور اول انتخابات به اکثریت مطلق دست نیابد وضع شود. روش اخیر (برای مثال یک انتخابات نهایی بین دو کاندیدایی که در دور نخست حائز بیشترین تعداد آرا شده‌اند) در داخل پُرانتز مورد اشاره قرار گرفته است.

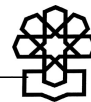
در نظام‌های تناسبی (یا در قسمت تناسبی نظام‌های ترکیبی) ممکن است یک عدد آستانه قانونی برای تعداد آرای که احزاب به‌منظور کسب کرسی‌های تناسبی باید کسب کنند وجود داشته باشد. بنابراین کرسی‌ها باید به‌وسیله روش‌های مختلفی که در مقاله‌های «نظام تناسبی» و «حد نصاب‌ها» تعریف شده‌اند، اختصاص داده شوند.

1. Multiple vote

2. combined

3. Modes of seat allocation

4. Majority representation

میزان شرکت در انتخابات^۱: این میزان نشان‌دهنده درصدی از جمعیت است که واجد شرایط رأی دادن هستند و آرای خود را در انتخابات پارلمانی به صندوق رأی انداخته‌اند که در این ستون مورد اشاره قرار گرفته است.

میزان آرای قوی‌ترین حزب: درصدی از آرا که توسط قوی‌ترین حزب در انتخابات پارلمانی به‌دست آمده است در این ستون مورد اشاره قرار گرفته است. در نظام‌های منقسم و جبرانی، این علامت تنها نشان‌دهنده قسمت تناسبی نظام انتخاباتی است.

شاخص تناسبی رُز^۲: نسبت میان کرسی‌های تخصیص‌یافته با آراء به‌دست آمده در انتخابات پارلمان در سطح ملی در این ستون مورد اشاره قرار گرفته است. به‌منظور محاسبه این شاخص، میزان تفاوت میان سهم هر حزب از آرا و مقدار سهم وی از کرسی‌ها تقسیم بر دو شده و نتیجه آن از عدد ۱۰۰ کم می‌شود.

اختصارات:

EC: ائتلاف انتخاباتی

MMC: حوزه‌های چندعضوی

n.a.: در دسترس نیست (د.د.ن)

PR: نظام تناسبی

SMC: حوزه تک‌عضوی

TMC: حوزه دو‌عضوی

1. Turnout

2. Rose Proportionality Index

ویژگی‌های اصلی انتخابات پارلمانی در ۱۴۳ کشور

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
آلبانی (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام جبرانی	۱۵۵					دو رأی			۷۲/۶	۵۳/۴	۸۲/۳
				۱۱۵	۱۱۵	۱		فردی ^۱	رأی فردی ^۲	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: نظام اکثریتی مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)			
				۴۰	۱	۴۰		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی ^۳	حوزه‌های چندنماینده‌ای: عدد آستانه ۲ درصد کل آرای سراسری: هیر-نایمیر ^۴ به‌صورت جداگانه برای برترین کاندیداها و بقیه احزاب استفاده می‌شود			
الجزایر (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۳۸۰	۴۸	۲۴-۴	۷/۹	فهرست‌های بسته	تکرأی ^۵	حوزه‌های چندنماینده‌ای	عدد آستانه ۵ درصد از آرای ملی: حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده ^۶	۶۵/۶	۳۳/۶	۸۵/۸
آنگولا (۱۹۹۲)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های انتخاباتی متوسط با فهرست ملی اضافی	۲۲۰				فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای	دهونت	۹۱/۳	۵۳/۷	۹۴/۱
				۹۰	۱۸	۵								
				۱۳۰	۱	۱۳۰					حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			

1. Individual

2. Personal Vote

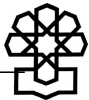
۳. در آلبانی ۴۰ کرسی جبرانی (که به آنها کرسی‌های «تکمیلی» نیز گفته می‌شود) به‌صورت جداگانه تخصیص می‌یابند: ۱۰ کرسی برای دو حزب برتر و ۳۰ کرسی برای بقیه احزابی که حداقل ۲ درصد از مجموع آرا در سطح کشور را کسب کرده باشند.

از آنجا که دو حزب برتر معمولاً بیش از ۲۵ درصد از آرا را به‌خود اختصاص می‌دهند، تخصیص آرا در سطح کشور به نفع احزاب کوچک‌تر خواهد بود.

4. Hare-Niemeyer

5. Single Vote

6. Largest Remainder

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
آرژانتین (۱۹۹۷)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۲۵۷	۲۴	۲۵-۲	۱۰/۷	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت، عدد آستانه ۳ درصد از آرای حوزه	۸۱	۳۶/۴	۹۱/۹
ارمنستان (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام منقسم	۱۹۰					دو رأی			۵۵/۶	۴۲/۷ ^۲	۶۶/۹
				۱۵۰	۱۵۰	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۲۵ درصد از آرای حوزه در صورت وجود بیش از دو کاندیدا، ۵۰ درصد در صورت وجود یک یا دو کاندیدا			
				۴۰	۱	۴۰		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۵ درصد از آرای ملی؛ هیرنایمیر			
استرالیا (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام رأی جایگزین ^۳ در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۴۸	۱۴۸	۱		فردی	رتبه‌بندی تمام کاندیداها	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق ^۴	۹۵/۲	۴۰/۰	۸۱/۰
اتریش (۱۹۹۵)	۱۹	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۱۸۳	۹	۱۲۰-۶	۲۰/۳	فهرست‌های نیمه‌باز	یک‌رأی ترجیحی	حوزه‌های چندنماینده‌ای در سطح منطقه‌ای (برای باقیمانده کرسی‌ها)	عدد آستانه ۴ درصد از آرای ملی؛ حد نصاب هیر؛ باقیمانده کرسی‌ها در دو منطقه با دهونت اختصاص می‌یابد	۸۶	۳۸/۳	۹۹/۳

۱. شاخص تناسبی بودن برای آرژانتین، براساس نتایج مربوط به ۱۲۷ کرسی نمایندگی که در سال ۱۹۹۷ نیز تجدید شده‌اند، مورد محاسبه قرار گرفته است.

۲. این عدد به قوی‌ترین حزب ارمنستان یعنی ائتلاف حزبی بلوک جمهوریخواه (Republican Block) اشاره دارد.

3. Alternative Vote

۴. در استرالیا در صورتی که هیچ‌یک از کاندیداها موفق به کسب اکثریت آرا از آرای ترجیحی اول نشوند، کاندیدایی که حائز کمترین میزان آرا شده است، حذف می‌شود و آرای وی بین بقیه کاندیداها براساس ترجیحات دوم رأی‌دهندگان توزیع می‌شود. این روش به همین صورت تکرار می‌شود تا اینکه یک کاندیدا حائز اکثریت مطلق آرا شود.

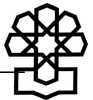

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
آذربایجان (۱۹۹۵)	۲۱	ندارد	نظام منقسم	۱۲۵					دو رأی			۸۶/۱	د.د.ن	د.د.ن
				۱۰۰	۱۰۰	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)			
				۲۵	۱	۲۵		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۸ درصد از آرای ملی؛ حد نصاب هیر؛ بیشترین باقیمانده			
بنگلادش (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۳۰۰	۳۰۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۵/۶	۳۷/۵	۸۳/۷
بلاروس (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۲۶۰	۲۶۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۶۴/۷	د.د.ن	د.د.ن
بلژیک (۱۹۹۵)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۱۵۰	۲۰	۳۳-۲	۷/۵	فهرست‌های نیمه‌باز	تکرأی ، با امکان ترجیح	حوزه‌های چندنماینده‌ای در سطح استانی (برای باقیمانده کرسی‌ها)	حد نصاب هیر، باقیمانده کرسی‌ها در سطح استانی با حد نصاب دهونت اختصاص می‌یابند ^۳	۹۱/۲	۱۳/۲	۹۲/۷
بنین (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۸۴	۱۸	۶-۳	۵/۳	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بالاترین میانگین ^۴	۷۵/۸	۱۴/۶	۷۲/۱

۱. علاوه بر ۳۰۰ کرسی انتخابی عمومی، ۳۰ کرسی اختصاصی برای زنان در نظر گرفته شده که توسط نمایندگان منتخب مردم، برگزیده می‌شوند.

۲. در سال ۱۹۹۶ تنها ۱۹۹ کرسی در بلاروس به نمایندگان اختصاص یافت، زیرا نرخ حداقلی مشارکت در انتخابات (۵۰ درصد از رأی‌دهندگان که در یک حوزه خاص ثبت‌نام می‌کنند) در سایر حوزه‌ها به حد نصاب نرسیده بود.

۳. در بلژیک، کرسی‌هایی که در سطح حوزه اختصاص نمی‌یابند، بین «کارتل‌های حزبی» (Party Cartels) که از فهرست‌های هر حزب در داخل آن حوزه تشکیل شده‌اند، توزیع می‌شوند. تنها احزابی که در یک حوزه انتخابیه یک استان حداقل دو سوم حد نصاب هیر را کسب کرده باشند، از مجوز شرکت در مرحله تخصیص بقیه کرسی‌ها در همان استان برخوردارند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
بولیوی (۱۹۹۷)	۱۸	دارد	نظام ترکیبی ^۱	۱۳۰					دو رأی			۷۰	۲۲/۳	۹۱/۸
				۶۸	۶۸	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	سهم احزاب از کرسی‌ها در حوزه‌های چندنماینده‌ای با روش دھونت مشخص می‌شود (عدد آستانه ۳ درصد از آرای ملی. حوزه‌های تک‌نماینده‌ای، اکثریت نسبی (تعداد کرسی‌های هر حزب در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای از سهم وی از کلیه کرسی‌ها کم می‌شود)			
				۶۲	۹	۳۱-۵	۶/۹	فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای				
بوسنی (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در دو حوزه چندنماینده‌ای	۴۲	۲۲	۲۸-۱۴	۲۴/۰	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	سنت لاگ ^۲	۷۰/۰	۳۳/۸	۸۷/۶
بوتسوانا (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۴۰	۴۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۶/۶	۵۴/۷	۸۷/۲
برزیل (۱۹۹۸)	۱۶	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۵۱۳	۲۷	۷۰-۸	۱۹/۰	فهرست‌های نیمه‌باز	یک‌رأی ترجیحی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بالاترین میانگین	۷۸/۵	۷۶/۰ ^۳	۸۲/۰
بلغارستان (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در یک حوزه چندنماینده‌ای	۲۴۰	۱	۲۴۰		فهرست‌های بسته منطقه‌ای	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	سهم احزاب از کرسی‌ها در سطح ملی با دھونت مشخص می‌شود، عدد آستانه ۴ درصد از آرای ملی، کرسی‌های هر حزب به فهرست‌های منطقه‌ای اختصاص می‌یابند	۵۸/۳	۵۲/۳	۹۲/۵

1. Mixed-member Proportional System

۲. دو حوزه در بوسنی، دو هویت سرزمینی (territorial entities) دولت محسوب می‌شوند، جمهوری صرب (Serbian Republic): ۱۴ کرسی، فدراسیون بوسنی و هرزگوین، ۲۸ کرسی. در هر یک از این حوزه‌ها، نظام تناسبی کامل به‌کار گرفته می‌شود.

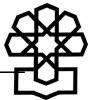
3. Saint laguë

۴. این درصد به قوی‌ترین ائتلاف حزبی در برزیل اشاره دارد یعنی به ائتلاف چند حزب مختلف که در قالب حوزه‌های داخلی (subnational) با هم همکاری می‌کنند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
بورکینافاسو (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای و تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۱۱۱	۴۵	۱۱-۱	۲/۵	حوزه‌های تک عضوی: فردی. حوزه‌های چندعضوی: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای، اکثریت نسبی حوزه‌های چندنماینده‌ای، حد نصاب هیر، بالاترین میانگین	۴۴/۱	۶۸/۶	۷۷/۶
کامبوج (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای (با ۸ حوزه تک‌نماینده‌ای)	۱۲۰					تکرأی		حد نصاب هیر، بالاترین میانگین	۹۰/۸	۴۱/۴	۸۵/۴
				۱۱۲	۱۵	۱۸-۳	۷/۵	فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای				
				۸	۸	۱		فردی		حوزه‌های تک‌نماینده‌ای				
کامرون (۱۹۹۷)	۲۰	ندارد	نظام اکثریتی در حوزه‌های یک و چندنماینده‌ای	۱۸۰	د.د.ن	۷-۱	د.د.ن	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: فردی. حوزه‌های چندنماینده‌ای: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت نسبی. حوزه‌های چندنماینده‌ای: اکثریت مطلق یا نظام تناسبی با کرسی‌های اضافی به‌عنوان پاداش قوی‌ترین حزب ^۱	۷۵/۶	۴۸	۸۶/۶
کانادا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۳۰۱	۳۰۱	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۸/۷	۳۸/۴	۸۲/۴

۱. در یک حوزه چندنماینده‌ای در کامرون، در صورتی که یک فهرست حائز اکثریت مطلق آرا شود، تمامی کرسی‌ها را کسب می‌کند، در غیر این صورت قوی‌ترین حزب ۵۱ درصد از کرسی‌ها را به‌دست می‌آورد و بقیه کرسی‌ها در حوزه‌های چندنماینده‌ای برطبق حد نصاب هیر و بیشترین باقیمانده در بین سایر فهرست‌های حزبی که حائز بیش از ۵ درصد عدد آستانه شده‌اند، توزیع می‌شوند.

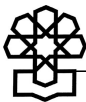
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
جمهوری آفریقای مرکزی (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۰۹	۱۰۹	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (دور دوم بین کاندیداهایی با بیش از ۱۰ درصد آرا، اکثریت نسبی)	۵۵/۲	د.د.ن	د.د.ن
چاد (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک و چندنماینده‌ای	۱۲۵	۵۹	۱	۲/۱	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: فردی حوزه‌های چندنماینده‌ای: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت مطلق (دور دوم بین دو کاندیدای برتر). حوزه‌های چندنماینده‌ای: اکثریت مطلق یا نظام تناسبی با حد نصاب دهونت ^۱	۴۵/۶	۴۰	۷۲/۸
شیلی (۱۹۹۷)	۱۸	دارد	نظام دوجزئی ^۲	۱۲۰	۶۰	۲	۲/۰	فهرست‌های نیمه‌باز	یک‌رأی ترجیحی	حوزه‌های دونماینده‌ای	فهرست حائز اکثریت، برنده اولین کرسی است و دومین کرسی را در صورتی به‌خود اختصاص می‌دهد که سهم رأی دو برابر نزدیک‌ترین (دومین) فهرست باشد (مانند روش دهونت)	۶۸/۶	۲۳	۸۵/۸
کلمبیا (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۳۱۶۰ ^۳	۳۳	د.د.ن	۴/۸	فهرست‌های نیمه‌باز ^۴	تکرأی برای کاندیدا	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۴۴/۴	۵۴/۰	۸۷/۸

۱. در یک حوزه چندنماینده‌ای در چاد، در صورتی که یک فهرست حائز اکثریت مطلق آرا شود، تمامی کرسی‌ها را به خود اختصاص می‌دهد، در غیر این‌صورت، کرسی‌ها بر اساس فرمول دهونت توزیع می‌شوند.

2. Binomial System

۳. در این کشور تعداد کرسی‌های انتخابی حداقل ۱۶۰ کرسی است. علاوه بر آن حداکثر پنج کرسی ممکن است در حوزه‌های خاص برای اقلیت‌ها اختصاص یابند. در سال ۱۹۹۸ تنها یک کرسی به این نوع کرسی‌ها اختصاص یافت.

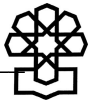
۴. فهرست‌های حزبی به معنای دقیق کلمه در کلمبیا وجود ندارد، اما تعداد زیادی فهرست وجود دارند که منتسب به احزاب هستند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
کاستاریکا (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۵۷	۷	۱۲-۴	۸/۱	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده ^۱	۷۰	۴۱/۳	۸۴/۹
سواحل آور (۱۹۹۵)	۲۱	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های چند و تک‌نماینده‌ای	۱۷۵	۱۵۷	۴-۱	۱/۱	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: فردی حوزه‌های چندنماینده‌ای: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۵۶/۲	۶۴/۹	۷۹/۸
کرواسی (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام منقسم	۲۸	۲۸	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۸/۸	۴۵/۲	۸۶
				۸۰	۱	۸۰		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۵-۸ درصد (EC ۲) و ۱۱ درصد (EC ۳) از آرای ملی، دهونت			
کوبا (۱۹۹۸)	۱۶	ندارد	نظام اکثریت مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۶۰۱	۶۰۱	۱		فردی	یک‌رأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (انتخابات تکرار نمی‌شود)	۹۸/۴	د.د.ن	د.د.ن

۱. در کاستاریکا، بقیه کرسی‌ها بین احزابی توزیع می‌شود که حداقل نصف حد نصاب هیر را بدست آورده باشند.

۲. تعداد کل کرسی‌های پارلمانی ۱۲۷ کرسی است. علاوه بر ۱۰۸ کرسی «عادی» (General)، ۱۲ کرسی تناسبی به فهرست حزبی آرای کروات‌های مقیم خارج از کشور و هفت کرسی تناسبی به فهرست حزبی آرای گروه‌های قومی از حوزه‌های ملی اختصاص دارد.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
قبرس (۱۹۹۶)	۱۸	دارد	نظام تناسبی عمدتاً در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۱۸۰	۶	۲۱-۱	۱۳/۳	فهرست‌های نیمه‌باز	تا ۴ رأی ترجیحی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، عدد آستانه برای باقیمانده کرسی‌ها ^۲	۹۲/۲	۳۴/۵	۳۹۵/۶
جمهوری چک (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۲۰۰	۸	۴۱-۴	۲۵/۰	فهرست‌های نیمه‌باز	تا ۴ رأی ترجیحی ^۵	حوزه‌های چندنماینده‌ای (برای باقیمانده کرسی‌ها)	عدد آستانه ۵-۷ درصد (برای ائتلاف دو حزب)، ۹ درصد (برای ائتلاف سه حزب)، ۱۱ درصد (برای ائتلاف چهار حزب) از کل آرا در کشور، حد نصاب دروپ ^۶ : باقیمانده آرا: حد نصاب دروپ در سطح ملی، بیشترین باقیمانده	۷۴	۳۲/۳	۸۸/۵

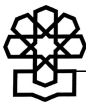
۱. از تعداد ۸۰ کرسی، ۵۶ کرسی توسط یونانی‌تبارها (Greek-Cypretic community) و ۲۴ کرسی توسط ترک‌تبارهای قبرس انتخاب می‌شوند.

۲. در قبرس مابقی آرای بین احزاب یا ائتلاف‌های انتخاباتی توزیع می‌شود که در توزیع اولیه در هر حوزه، حداقل یک کرسی را از آن خود کرده باشند، یا احزاب مستقلی که حداقل ۱/۸ درصد از مجموع آرای معتبری که در این جزیره به صندوق ریخته شده را به‌دست آورده باشند (برای ائتلاف دو یا چند حزب، درصد آرای که برای واجد شرایط شدن لازم است به‌ترتیب ۱۰ درصد و ۲۰ درصد است). فهرست‌های حزبی مستقلی که در توزیع دوم شرکت می‌کنند، باید ۳/۶ درصد از کلیه آرا را کسب کنند تا استحقاق کرسی دوم را داشته باشند.

۳. شاخص تناسبی بودن صرفاً برای بخش یونانی‌تبارها مورد محاسبه قرار گرفته است.

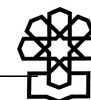
۴. اندازه حوزه‌ها در جمهوری چک بعد از انتخابات (Ex Post Facto) با این فرمول تعیین می‌شود: «تعداد آرای معتبر در حوزه معین» تقسیم می‌شود بر «تعداد تمامی آرای معتبر در سطح کشور» ضرب‌در «تعداد تمامی کرسی‌های موجود». بنابراین تعداد کرسی‌هایی که باید در سطح حوزه توزیع شوند، نه تنها به تعداد رأی‌دهندگان بستگی دارد، بلکه به تفاوت میزان مشارکت مردم در حوزه‌های مختلف انتخابیه نیز وابسته است.

۵. آرای ترجیحی تنها در صورتی محاسبه می‌شوند که ۱۰ درصد یا بیش از ۱۰ درصد از رأی‌دهندگان برای فهرست مربوطه، گزینه رأی ترجیحی را به‌کار برده باشند. در داخل هر فهرستی، تنها کاندیداهایی که حائز حداقل ۱۰ درصد از آرای ترجیحی آن فهرست شده باشند، به صدر فهرست منتقل می‌شوند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
دانمارک (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ با کرسی‌های جبرانی	۱۷۵								۸۵/۹	۳۵/۹	۹۹/۱
				۱۳۵	۱۷	۱۶-۲	۷/۹	فهرست‌های نیمه‌باز در حوزه‌های چندنماینده‌ای	تکرأی (با امکان ترجیح)	حوزه‌های چندنماینده‌ای	روش اصلاح شده سنت لاگ ^۱			
				۴۰	۱	۴۰				حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۲ درصد از آرای ملی حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده، تعداد کرسی‌هایی که در حوزه‌های چندنماینده‌ای به‌دست می‌آیند از تعداد کرسی‌هایی که یک حزب براساس نحوه اختصاص تمام ۱۷۵ کرسی ملی کسب می‌کند، کم می‌شود. تفاوت در سهم حزب در ۴۰ کرسی جبرانی است			
جیبوتی (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۶۵	۵	۳۷-۴	۱۳/۰	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی (فهرست برنده تمامی کرسی‌ها را از آن خود می‌کند)	۵۶/۹	۷۸/۶	۷۸/۶
جمهوری دمنیک (۱۹۹۶)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۱۲۰	۳۰	۳۱-۲	۴/۰	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت	۷۸/۶	۴۲/۷	۹۳/۲
اکوادور (۱۹۹۶)	۱۸	دارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ با فهرست ملی اضافی	۱۲۱								۷۳/۱	۲۷/۳	۸۸/۲
				۱۰۱	۲۱	۸-۲	۵/۰	فهرست‌های باز	رأی چندتایی برای نمایندگان استانی ^۲	حوزه‌های چندنماینده‌ای استانی	اکثریت نسبی آرا برای کاندیداها			
				۲۰	۱	۲۰		فهرست‌های بسته	تکرأی برای نمایندگان ملی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	دهونت			

1. Modified St. Laguë
2. Provincial Deputies

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
مصر (۱۹۹۵)	۱۸	دارد ^۱	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های دونماینده‌ای	۴۴۲	۲۲۲	۲		فردی	دو رأی	حوزه‌های دونماینده‌ای	اکثریت مطلق (دور دوم میان ۴ کاندیدای برتر) ^۳	۴۷/۹	د.د.ن	د.د.ن
السالوادور (۱۹۹۷)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای با فهرست ملی اضافی	۸۴				فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های		۶۱/۳	۳۵/۴	۹۵/۶
				۶۴	۱۴	۱۶-۲	۴/۶			چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
				۲۰	۱	۲۰				حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
استونی (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۱۰۱	۱۲	۱۲-۷	۸/۴	فهرست‌های نیمه‌باز در حوزه‌های چندنماینده‌ای: فهرست‌های بسته ملی	تکرأی برای کاندیداهای فهرستی حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای در سطح ملی (برای باقیمانده کرسی‌ها)	حد نصاب هیر، در سطح حوزه‌های چندنماینده‌ای (ابتدا در مورد کاندیداها به‌کار می‌رود؛ سپس برای فهرست‌های حوزه‌های چندنماینده‌ای به‌کار برده می‌شود). باقیمانده کرسی‌ها: روش اصلاح شده دهونت ^۴ در سطح ملی با عدد آستانه ۵ درصد از آرا	۶۹/۶	۳۲/۲	۸۷/۲
اتیوپی (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تکنماینده‌ای	۵۴۷	۵۴۷	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تکنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۹۳/۶	۸۲/۹	۹۶
فیجی (۱۹۹۴)	۲۱	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تکنماینده‌ای و حوزه‌های کوچک چندنماینده‌ای	۷۰ ^۵	۵۲	۳-۱	۱/۳	فردی	تکرأی	حوزه‌ای تکنماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۴/۸	د.د.ن	د.د.ن

۱. در مصر رأی دادن تنها برای مردان اجباری است.

۲. در مصر علاوه بر کرسی‌های انتخابی، ده عضو پارلمان نیز توسط رئیس‌جمهور منصوب می‌شوند.

3. Four Best Placed Candidates

4. Modified D'Hondt

۵. از ۷۰ کرسی انتخابی، ۳۷ کرسی مختص اهالی فیجی است، ۲۷ کرسی برای هندوها و یک کرسی برای روتومان‌ها (Rotumans) و ۵ کرسی به اعضای سایر نژادها تعلق می‌گیرد.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
فنلاند (۱۹۹۵)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۲۰۰	۱۴	۷-۳۰	۱۴/۳	فهرست‌های نیمه‌باز	یک‌رأی ترجیحی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت	۶۸	۲۸/۳	۹۲
فرانسه (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌ای تک‌نماینده‌ای	۵۷۷	۵۷۷ ^۲	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق دور دوم، اکثریت نسبی ^۲	۶۷/۹	۲۳/۵	۷۴/۵
گابن (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۲۰	۱۲۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	د.د.ن	د.د.ن	د.د.ن
گامبیا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۴۵ ^۴	۴۵	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۹/۳	۵۲/۱	۷۳/۸
گرجستان (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام منقسم ^۵	۲۳۵					دو رأی			۶۸/۳	۲۳/۷	۵۹/۲
				۸۵	۸۵	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (دور دوم بین کاندیداهای حائز بیش از ۳۳ درصد آرا: اکثریت نسبی)			
				۱۵۰	۱۰	۵-۲۴	۱۳/۶	فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای: (باقیمانده کرسی‌ها در سطح ملی اختصاص می‌یابند)	حد نصاب ۵ درصد از آرای ملی؛ حد نصاب هیر، باقیمانده کرسی‌ها در سطح ملی با دهونت اختصاص می‌یابند			

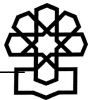
۱. تنها یک حوزه تک‌نماینده‌ای در فنلاند وجود دارد (Aland).

۲. عدد ۵۷۷ دربر گیرنده ۱۵ کرسی دیپارتمان‌های ماورا بحار (Overseas Department) و ۷ کرسی سرزمین‌ها و مجموعه‌های سرزمینی (Collectivités Territoriales) ماوراء بحار است.

۳. در فرانسه، در صورتی‌که در دور اول انتخابات هیچ کاندیدایی حائز اکثریت مطلق آرا نشود، دور دوم انتخابات بین کاندیداهایی که حائز حداقل ۱۲/۵ درصد از مجموع آرای شرکت‌کنندگان در انتخابات شده‌اند، برگزار می‌شود. در صورتی‌که تنها یک کاندیدا حائز این شرط شود، دومین کاندیدایی که بیشترین رأی را آورده است، امکان حضور در دور دوم را خواهد داشت.

۴. علاوه بر تعداد ۴۵ عضو انتخابی، ۴ عضو انتصابی نیز وجود دارد.

۵. دوازده عضو پارلمان در آبخازیا با نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای انتخاب می‌شوند.

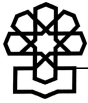
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
آلمان (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام ترکیبی ^۱	۶۵۶ ^۲					دو رأی		سهم حزب از ۶۵۶ کرسی در سطح ملی، با رأی فهرستی و با عدد آستانه ۵ درصد از آرای ملی مشخص می‌شود. سهم هر حزب از کرسی‌ها به فهرست‌های منطقه‌ای اختصاص می‌یابد. فرمول برای هر روش چنین است: هیر نایمیر. کرسی‌های حوزه‌های تکنماینده‌ای: اکثریت نسبی (سهم هر حزب از کرسی‌های حوزه‌های تکنماینده‌ای از سهم کرسی‌های کم می‌شود) ^{۳، ۴}	۸۲/۲	۴۰/۹	۹۴/۰
				۳۲۸	۳۲۸	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تکنماینده‌ای				
				۳۲۸	۱	۳۲۸		فهرست‌های بسته منطقه‌ای	رأی فهرستی	سطح ملی				
غنا (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تکنماینده‌ای	۲۰۰	۲۰۰	۱		فردی	تکرأی	در سطح حوزه	اکثریت نسبی	۶۵	۵۳	۸۶/۲
یونان (۱۹۹۶)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای با فهرست ملی اضافی	۳۰۰							حوزه‌های تکنماینده‌ای: اکثریت نسبی. حوزه‌های چندنماینده‌ای: حد نصاب دروپ؛ باقیمانده کرسی‌ها در ۱۳ ناحیه منطقه‌ای با حد نصاب هیر اختصاص می‌یابد، کرسی‌های باقیمانده نیز به قوی‌ترین احزاب در سطح ملی اختصاص می‌یابند در حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی عدد آستانه ۳ درصد؛ حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۷۶/۳	۴۱/۵	۸۷/۶
				۲۸۸	۵۶	۳۶-۱	۵/۱	فهرست‌های نیمه‌باز درحوزه‌های انتخاباتی چندنماینده‌ای	۱-۵ رأی ترجیحی بسته به اندازه حوزه	حوزه‌های تکنماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای: منطقه‌ای و ملی (برای باقیمانده کرسی‌ها)				
				۱۲	۱	۱۲		فهرست‌های بسته ملی		حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی				

1. Mixed-member Proportional System

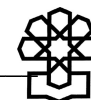
۲. علاوه بر کرسی‌های انتخابی ممکن است کرسی‌های اضافی (Surplus Seats) نیز وجود داشته باشند: احزابی که در حوزه‌های تکنماینده‌ای کرسی‌هایی بیش از آنچه که استحقاق آن را در فرمول تناسبی به کار گرفته شده در ایالت مربوطه دارند، به دست آورند، بدون هیچ‌گونه کرسی جبرانی برای سایر احزاب، تمام کرسی‌ها را تصاحب می‌کنند. در سال ۱۳۰۱۹۹۸ کرسی اضافی وجود داشت.

3. Seat Contingent

۴. عدد آستانه ۵ درصدی در خصوص احزابی که حداقل سه کرسی در حوزه‌های تکنماینده‌ای به دست آورده‌اند، به کار برده نمی‌شود.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
گواتمالا (۱۹۹۵)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط با فهرست ملی اضافی	۸۰					دو رأی			۴۶/۷	۴۱/۷	۶۸/۲
				۶۴	۲۳	د.د.ن	۲/۸	فهرست‌های بسته	رأی فهرستی منطقه‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت			
				۱۶	۱			فهرست‌های بسته	رأی فهرستی ملی ^۱	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	دهونت			
گینه (۱۹۹۵)	۱۸	دارد	نظام منقسم	۱۱۴					دو رأی			۶۱/۹	۵۳/۵	۹۱
				۳۸	۲۸	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۷۶	۱	۷۶		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
گینه بیسائو (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای، تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک و متوسط	۱۰۲	۲۹	۶-۱	۳/۵	فهرست‌های بسته (در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: فردی)	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت (اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای)	۸۸/۹	۴۶/۴	۸۲/۷
گویان (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی کامل	۵۳	۱	۵۳		فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۹۷/۸	۵۵/۳	۹۸/۷
هایتی (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۸۳	۸۳	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۳۱/۱	د.د.ن	د.د.ن

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
هندوراس (۱۹۹۷)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۱۲۸	۱۸	د.د.ن	۷/۱	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۶۵	۴۹/۷	۹۶/۵
مجارستان (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام جبرانی	۳۸۶					دو رأی			۵۶/۳	۳۲/۹	۸۳/۵
				۱۷۶	۱۷۶	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (دور نهایی بین کاندیداهایی که بیشتر از ۱۵ درصد آرا معتبر را به‌دست آورده‌اند)			
				۱۵۲	۲۰	۸-۴	۷/۶	فهرست‌های بسته در حوزه‌های چندنماینده‌ای	رأی فهرستی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای	عدد آستانه ۵-۱۰ درصد (برای ائتلاف دو حزب)، ۱۵ درصد (برای ائتلاف سه یا چند حزب) از آرای ملی؛ حد نصاب دروپ؛ بیشترین باقیمانده			
				۵۸	۱	۵۸		فهرست‌های بسته ملی		حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی ^۱	عدد آستانه برابر است با حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای؛ دهونت ^۲			
ایسلند (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای با فهرست ملی اضافی	۶۳				فهرست‌های بسته در حوزه‌های چندنماینده‌ای	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده (عدد آستانه حوزه‌های چندنماینده‌ای دو سوم حد نصاب هیر است)	۸۷/۳	۳۷/۱	۹۷/۳
				۵۰	۸	۱۹-۵	۶/۳							
				۱۳	۱	۱۳				حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	دهونت			

۱. در مجارستان در سطح ملی، آرای هدر رفته دو سطح دیگر شمرده می‌شوند. با این روش یک عنصر جبرانی در نظام انتخاباتی وارد می‌شود.

۲. در دور نهایی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای، ممکن است سه کاندیدای برتر دور نخست حضور یابند. یک فهرست حداقل باید دو سوم از حد نصاب انتخاباتی را به‌دست آورد تا بتواند در سطح حوزه‌های چندنماینده‌ای با نظام تناسبی حضور یابد، در غیر این‌صورت، مابقی کرسی‌ها به کرسی‌های جبرانی اضافه شده و در سطح ملی اختصاص می‌یابند. (۱۹۹۸: ۲۴ کرسی). هم در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای (دور نخست) و هم در سطح حوزه‌های چندنماینده‌ای، حداقل میزان مشارکت ۵۰ درصد آرای ثبت‌نام کنندگان است. در صورتی‌که این میزان مشارکت به‌دست نیاید، انتخابات دوباره تکرار می‌شود (در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای این تکرار بیش از یک‌بار ادامه نمی‌یابد).

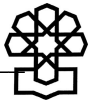
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
هند (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۵۴۳	۵۴۳	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۲/۰	۲۵/۹	۸۷/۴
اندونزی (۱۹۹۷)	۱۷	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۴۲۵ ^۱	۲۷	۶۸-۴	۱۵/۷	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۸۸/۹	۷۴/۳	۹۷/۷
ایران (۱۹۹۶)	۱۵	ندارد	نظام اکثریتی در حوزه‌های تک و چندنماینده‌ای	۲۷۰	۱۹۶	د.د.ن	۱/۴	فردی	رأی چندگزینه‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت مقید ^۲ که عبارتست از یک‌سوم از آرا در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ آرای یک‌سوم از رأی‌دهندگان در حوزه‌های چندنماینده‌ای (دور نهایی بین کاندیداهای برتر به تعداد دو برابر تعداد کرسی‌های موجود در مجلس برگزار می‌شود)	۷۷/۲	د.د.ن	د.د.ن
عراق (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک و متوسط	۲۵۰	۵۲	۶-۳	۴/۸	فهرست‌های بسته در حوزه‌های چندنماینده‌ای	رأی ترجیحی ^۳	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۹۳/۵	د.د.ن	د.د.ن
ایرلند (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تکرأی قابل انتقال	۱۶۶	۴۱	۵-۳	۴/۰	فهرست‌های نیمه‌باز	تکرأی ^۴	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب دروپ	۶۵/۹	۳۹/۳	۸۹/۳

۱. علاوه بر ۴۲۵ عضو انتخابی، ۷۵ عضو پارلمان نیز انتصابی هستند.

2. Qualified Majority

۳. رأی‌دهندگان ممکن است ترجیحات خود را با علامت ضربدر در داخل تک فهرست یا فهرست حوزه‌های چند نماینده‌ای ابراز دارند.

۴. در ایرلند رأی‌دهندگان ممکن است ترجیحات خود را با رتبه‌بندی کاندیداها در داخل یک فهرست ابراز دارند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
ایتالیا (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام جبرانی	۶۳۰					دو رأی			۸۲/۹	۲۱/۱	۸۹/۸
				۴۷۵	۴۷۵	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۱۵۵	۱	۱۵۵		فهرست‌های نیمه‌باز منطقه‌ای	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی ^۱	عدد آستانه ۴ درصد از آرای ملی؛ حد نصاب هیر. باقیمانده آرا: در دسترس نیست؛ سهم هر حزب از کرسی‌ها به فهرست‌های منطقه‌ای در ۲۶ استان اختصاص می‌یابد			
جامائیکا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۶۰	۶۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۵/۴	۵۵	۷۰/۳
ژاپن (۱۹۹۶)	۲۰	ندارد	نظام منقسم	۵۰۰					دو رأی			۵۹	۳۲/۸	۸۱/۶
				۳۰۰	۳۰۰	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۲۰۰	۱۱	۳۳-۷	۱۸/۲	فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت			
اردن (۱۹۹۷)	۱۹	ندارد	نظام تکرأی غیرقابل انتقال	۲۸۰	۲۰	۹-۲	۴/۰	فردی	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۴۷/۵	د.د.ن	د.د.ن
قزاقستان (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۶۷	۶۷	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌ای تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۸۰/۷	د.د.ن	د.د.ن

۱. در ایتالیا، کرسی‌های حوزه‌های چندنماینده‌ای در سطح ملی با روش زیر اختصاص می‌یابند، برای احزابی که کرسی‌های حوزه‌های تک‌نماینده‌ای را به‌دست آورده‌اند، آرای محاسبه شده حوزه‌های تک‌نماینده‌ای (حداقل ۲۵ درصد از آرا کل که در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای مزبور ریخته شده است) از آرای فهرستی آنها کسر می‌شود. این روش یک عنصر جبرانی را وارد نظام انتخاباتی می‌کند، به دلیل اینکه تنها پس از این کسر، حد نصاب هیر به‌کار می‌رود که برای توزیع کرسی‌های حوزه‌های چندنماینده‌ای محاسبه می‌شود.

۲. از مجموع ۸۰ کرسی در اردن، ۱۸ کرسی به اقلیت‌های قومی/Confessional تعلق می‌گیرد (۹ کرسی برای مسیحیان، ۳ کرسی برای چرکس‌ها (Circassian) و ۳ کرسی برای بدوین‌ها (Bedouins)).

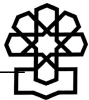
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
کنیا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۲۱۰	۲۱۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۴۷/۲	د.د.ن	د.د.ن
کره شمالی (۱۹۹۸)	۱۷	دارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۶۸۷	۶۸۷	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق ^۲	۹۹/۹	د.د.ن	د.د.ن
کره جنوبی (۱۹۹۶)	۲۰	ندارد	نظام منقسم	۲۹۹					تکرأی	حوزه‌های تک نماینده‌ای		۶۲/۹	۳۴/۵	۸۶/۴
				۲۵۳	۲۵۳	۱		فردی		حوزه‌های تک نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۴۶	۱	۴۶		فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۵ درصد از آرای ملی یا ۵ کرسی حوزه‌های تک‌نماینده‌ای؛ حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده ^۲			
کویت (۱۹۹۶)	۲۱	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های دونماینده‌ای	۵۰	۲۵	۲		فردی (کاندیدای حزبی ندارد)	دو رأی	حوزه‌های دونماینده‌ای	اکثریت نسبی	۸۳/۴	د.د.ن	د.د.ن
قرقیزستان (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای ^۳	۷۰	۷۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (دور دوم با اکثریت نسبی)	۷۶/۳	د.د.ن	د.د.ن

۱. علاوه بر ۲۱۰ کرسی انتخابی، ۱۲ کرسی انتصابی نیز وجود دارد که به‌صورت تناسبی بین احزابی که در پارلمان حضور دارند مطابق سهم آنها از کرسی‌های انتخاباتی توزیع می‌شود.

۲. در کره شمالی، حداقل میزان ۵۰ درصدی مشارکت رأی‌دهندگان ثبت‌نام شده در حوزه وجود دارد.

۳. در کره جنوبی احزابی که حائز بیش از ۳ درصد اما کمتر از ۵ درصد از کلیه آرا و حائز کمتر از ۵ درصد از کرسی‌های حوزه‌های تک‌نماینده‌ای هستند، یک کرسی ملی را به‌دست می‌آورند.

۴. این داده‌ها به مجلس نمایندگان خلق (Assembly of Peoples Representative) مربوط می‌شود، مجلس دیگر پارلمان قرقیزستان، یعنی مجلس قانونگذاری (legislative assembly)، ۲۵ عضو دارد که در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای با رأی اکثریت مطلق انتخاب می‌شوند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
لائوس (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۹۹	۱۸	۱۴-۳	۵/۵	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی (فهرست حائز اکثریت، تمامی کرسی‌ها را به‌دست می‌آورد)	۹۹/۴	د.د.ن	د.د.ن
لاتویا (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای بزرگ	۱۰۰	۵	۲۷-۱۴	۲۰/۰	فهرست‌های نیمه‌باز	یک‌رأی ترجیحی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	عدد آستانه ۵ درصد از آرای ملی؛ سنت لاگ	۷۱/۹	۲۱/۲	۸۸/۱
لبنان (۱۹۹۶)	۲۱	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای در داخل نظام تناسبی کنفسیونال ثابت ^{۲۰۱}	۱۲۸	۵	د.د.ن	۲۵/۶	فهرست‌های نیمه‌باز	رأی چندگزینه‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی در داخل گروه‌های مذهبی	۴۴/۱	د.د.ن	د.د.ن
لسوتو (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۸۰	۸۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۱/۸	۶۰/۷	۶۲/۰
لیبریا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی کامل	۶۴	۱	۶۴		فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۱/۵۶ درصد از آرای ملی؛ حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۸۲/۸	۷۵/۳	۹۶/۸

1. Plurality System in MMCs Within Fxed Confessional PR

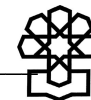
۲. در لبنان هر یک از گروه‌های مذهبی تعداد ثابتی نماینده دارند: مارونی‌ها (Maronites): ۳۴ عضو، سنی‌ها: ۲۷ عضو، شیعه‌ها: ۲۷ عضو، ارتدوکس‌های شرقی (Greek Orthodox): ۱۴ عضو، بلوردان‌ها (Druses): ۸ عضو، اعضای کلیسای کاتولیک شرقی: ۸ عضو، ارتدوکس‌های ارمنی: ۵ عضو، علوی‌ها: ۲ عضو، پروتستان‌ها: ۱ عضو، کاتولیک‌های ارمنی: ۱ عضو، سایر اقلیت‌ها: ۱ عضو. این «نمایندگی تناسبی مذهبی» تعریف‌کننده ساختار بنیادین نظام انتخاباتی نیز هست، چرا که قانون انتخابات مشخص می‌کند که چند نماینده از هر مذهب در هر حوزه باید انتخاب شود. تعداد آرای رأی‌دهندگان محدود است به تعداد کرسی‌های حوزه مربوطه. اما انتخاب آنها به ساختار جا افتاده مذهبی نماینده‌ای محدود است، یعنی، آنها باید برای هر کرسی مذهبی در آن حوزه تنها یک رأی بیاندازند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
لیتوانی (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام منقسم	۱۴۱					دو رأی			۵۲/۹	۲۹/۸	۷۵/۵
				۷۱	۷۱	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای ^۱	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)			
				۷۰	۱	۷۰		فهرست‌های نیمه‌باز	رأی فهرستی (با امکان ترجیح)	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۷-۵ درصد (EC) از آرای ملی؛ حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
لوکزامبورگ (۱۹۹۴)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ	۶۰	۴	۷-۲۳	۱۵/۰	فهرست‌های باز	رأی چندگزینه‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب دروپ؛ بالاترین میانگین	۸۸/۳	۳۰/۳	۹۱/۶
مقدونیه (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام منقسم	۱۲۰					دو رأی			۷۲/۹	۲۸/۱	۸۶/۵
				۸۵	۱	۸۵		فردی	رأی فردی	در سطح حوزه ^۲	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)			
				۳۵	۳۵	۱		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۵ درصد از آرای ملی؛ دهونت			
ماداگاسکار (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای و نظام تناسبی در حوزه‌های دونماینده‌ای	۱۵۰	۱۲۱	۲-۱	۱/۲	حوزه‌های تک نماینده‌ای: فردی حوزه‌های دو نماینده‌ای: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های دونماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت نسبی. حوزه‌های دونماینده‌ای: حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۶۰/۱	د.د.ن	د.د.ن

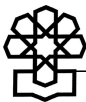
۱. در لیتوانی میزان حداقلی مشارکت رأی‌دهندگان، ۴۰ درصد در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای و ۲۵ درصد در کل کشور است (برای کرسی‌های فهرستی سراسری).

۲. میزان حداقلی مشارکت رأی‌دهندگان، در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای مقدونیه، ۲۳ درصد است.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
مالاوی (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۷۷	۱۷۷	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۹/۶	۴۶/۴	۹۷
مالزی (۱۹۹۵)	۲۱	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۹۲	۱۹۲	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۱/۸	د.د.د.	د.د.د.
مالی (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۱۴۷	۵۵	د.د.د.	۲/۷	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدا یا دو فهرست برتر)	۲۱/۶	۷۵/۳	۸۸/۲
مالت (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام تکرأی قابل انتقال	۶۵+ ^۱	۱۳	۵		فهرست‌های نیمه‌باز حزبی	تکرأی ^۲	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب دروپ	۹۷/۲	۵۰/۷	۹۸/۵
موریتانی (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک‌Sماینده‌ای و نظام تناسبی در حوزه‌های دونماینده‌ای	۷۹	۵۳	۲-۱	۱/۵	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: فردی حوزه‌های دونماینده‌ای: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت مطلق (دور نهایی بین دو کاندیدا برتر). حوزه‌های دو نماینده‌ای: عدد آستانه ۱۰ درصد از آرای ملی؛ حد نصاب نامشخص	۵۲/۱	۶۷/۶	۷۹
موریتانیوس (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۷۰					رأی چندگزینه‌ای					
				۶۲	۲۱	۳-۲	۳/۰	فردی		حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۹/۷	۶۴/۷	۶۸/۵
				۳۸						سطح جامعه/ حزب ^۱	بهترین بازندگان ^۲			

۱. در مالت، به منظور حصول اطمینان از اینکه یک حزب با بیش از ۵۰ درصد از رأی سراسری، اکثریت مطلق کرسی‌ها را به‌دست می‌آورد، کرسی‌های اضافی (جایزه) به حزبی که بیشترین آرا را به‌دست آورده است اختصاص می‌یابد تا جایی که این حزب صاحب ۵۰ درصد به‌علاوه یک از کرسی‌های پارلمانی شود (در حال حاضر چهار کرسی جایزه وجود دارد).
۲. رأی‌دهندگان ممکن است ترجیحات خود را با رتبه‌بندی کاندیداها در داخل یک فهرست ابراز کنند.
۳. در موریتانیوس، حداکثری از ۸ کرسی پارلمانی به جوامعی که در پارلمان نماینده کمتری داشته‌اند، اختصاص می‌یابد (چهار کرسی اول براساس صرف جوامع به جوامعی که کمترین حد از نمایندگان را داشته‌اند، بدون توجه به وابستگی حزبی؛ پنج کرسی دوم، بر پایه جوامعی و حزبی).

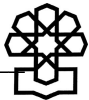
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
مکزیک (۱۹۹۷)	۱۸	دارد	نظام منقسم	۵۰۰					دو رأی			۵۸	۴۰	۹۰/۷
				۳۰۰	۳۰۰	۱		کاندیداهای حزبی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۲۰۰	۱	۲۰۰		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۲ درصد از مجموع آرا ^۲ ، حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
مولداوی (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۱۰۱	۱	۱۰۱		فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۴ درصد از مجموع آرا، دهونت	۷۲/۳	۳۰/۱	۷۶/۳
مغولستان (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۷۶	۷۶	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۸۸/۴	۴۷ ^۴	۸۶/۷
مراکش (۱۹۹۷)	۲۰	دارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۳۲۵	۳۲۵	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۵۸/۳	۱۳/۹	۸۴/۲
موزامبیک (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای بزرگ	۲۵۰	۱۱	۵۴-۱۱	۲۲/۷	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	عدد آستانه ۵ درصد از مجموع آرای دهونت	۸۷/۹	۴۴/۳	۸۵/۷
نامیبیا (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی کامل	۷۲	۱	۷۲		فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۷۶	۷۳/۹	۹۸/۷
نپال (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۲۰۵	۲۰۵	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۱/۹	۳۴/۵	۸۲

1. Community/party Level

2. "Best Losers"

3. National Vote

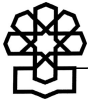
۴. این رقم برای قوی‌ترین حزب در مغولستان به آرای مورد نیاز برای ائتلافی از دو حزب اشاره دارد.

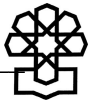
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
هلند (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی کامل	۱۵۰	۱	۱۵۰		فهرست‌های بسته حزبی منطقه‌ای	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۶۷ درصد از مجموع آرا؛ دهونت	۷۳	۲۹	۹۶/۹
زلاند نو (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام ترکیبی	۱۲۰					دو رأی		سهم حزب از ۱۲۰ کرسی در سطح ملی مشخص می‌شود. بر اساس رأی فهرستی با سنت لاگ (عدد آستانه ۵ درصد از مجموع آرا). حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت نسبی (کرسی‌های هر یک از احزاب در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای از کرسی‌های فهرستی حزب مربوطه کم می‌شود)	۸۸/۳	۳۳/۸	۹۲/۴
				۱۶۵	۶۵	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای				
				۵۵	۱	۵۵		فهرست حزبی بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی				
نیکاراگوئه (۱۹۹۶)	۱۶	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای با فهرست ملی اضافی	۹۰+۲					دو رأی		حد نصاب هیر، باقیمانده کرسی‌ها در سطح ملی با این حد نصاب اختصاص می‌یابد: مقدار کل باقیمانده آرا ^۲ بر مقدار کرسی‌های باقیمانده تقسیم می‌شود	۷۷/۱	۴۶	۹۵/۸
				۷۰	۱۷	۱۹-۱	۴/۲	فهرست‌های بسته	رأی فهرستی برای حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای				
				۲۰	۱	۲۰		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی ملی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	حد نصاب هیر: کرسی‌های فهرستی ملی باقیمانده بر اساس حد نصابی که میانگین ۴ حد نصاب منطقه‌ای است، تخصیص می‌یابند.			

۱. ۶۵ کرسی انتخابی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای دربردارنده پنج ناحیه مائوری (Maori) است که برای حصول اطمینان از نمایندگی جمعیت بومی طراحی شده است.

۲. علاوه بر ۹۰ کرسی انتخابی، تمام کاندیداهای ریاست‌جمهوری ناموفق که تعداد آرایشان به حد نصابی که برای کرسی‌های فهرستی سراسری باقیمانده در انتخابات پارلمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد برسد یا بیشتر از آن شود، مستحق کسب کرسی‌های پارلمانی می‌شوند، در سال ۱۹۹۶، سه کاندیدا حائز این معیار شدند، به‌طوری که پارلمان ملی درحال حاضر ۹۳ عضو دارد.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
نیجر (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ (با ۸ حوزه تک‌نماینده‌ای)	۸۳					تکرأی			۲۹/۲	۵۶/۷	۸۶/۷
				۷۵	۸	۱۴-۴	۹/۴	فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
				۸	۸	۱		فردی		حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
نروژ (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای بزرگ، متوسط و کوچک با کرسی‌های جبرانی	۱۶۵					تکرأی			۷۸	۳۵/۱	۹۴/۳
				۱۵۷	۱۹	۱۵-۴	۸/۳	فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای	روش اصلاح شده سنت لاگ (بدون عدد آستانه رسمی)			
				۸	۱	۸				حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	کرسی‌های ملی به آن فهرست‌هایی اختصاص می‌یابند که دارای بالاترین سهم باشند. عدد آستانه ۴ درصد از مجموع آرا			
پاکستان (۱۹۹۷)	۲۱	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۲۰۷	۲۰۷	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۳۷	د.د.ن	د.د.ن
حکومت فلسطین (۱۹۹۶)	۱۷	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک و چندنماینده‌ای	۸۸	۱۶							۷۵/۴	۵۷/۵	د.د.ن
				۸۵	۱۳	۱۲-۲	۶/۵	فهرست‌های باز	رأی چندگزینه‌ای	حوزه چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۳	۳	۱		فردی	تکرأی	حوزه تک‌نماینده- ای				
پاناما (۱۹۹۴)	۱۸	دارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های	۷۱	۴۰	۶-۱	۳/۲	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای:	رأی چندگزینه‌ای (در حوزه‌های	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای /	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت نسبی. حوزه‌های چندنماینده‌ای در ۳ مرحله: حد	۷۳/۷	۲۲/۹	د.د.ن

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
			تک‌نماینده‌ای و نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای بزرگ، متوسط و کوچک					فردی حوزه‌های چندنماینده‌ای: فهرست‌های نیمه‌باز	چندنماینده‌ای اختیاری است ^۱	حوزه‌های چندنماینده‌ای	نصاب هیر، حد نصاب نیمه هیر ^۲ و بالاترین تعداد آرای فردی ^۳			
پاپوآ نیوگینوا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۴۱۰۹	۱۰۹	۱		فردی	دو رأی °	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۶/۰	۶/۵	د.د.ن
پاراگوئه (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای بزرگ، متوسط و کوچک	۸۰	۱۸	۱۴-۱	۴/۴	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت	۸۰/۵	۵۳/۸	۹۶/۵
پرو (۱۹۹۵)	۱۸	دارد	نظام تناسبی کامل	۱۲۰	۱	۱۲۰		فهرست‌های نیمه‌باز	دو رأی ترجیحی (اختیاری است)	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	دهونت (سیفرا ریپارتیدورا) ^۶	۶۳/۴	۵۲/۱	۹۴

۱. کاندیداهای حوزه‌های چندنماینده‌ای در پاناما، ممکن است در فهرست‌های حزبی جداگانه‌ای به رقابت بپردازند.

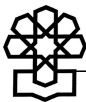
2. Half Hare Quota

3. Highest Number of Personal Votes

۴. از تعداد ۱۰۹ کرسی، ۸۹ کرسی در سطح محلی توزیع می‌شود و ۲۰ کرسی در سطح فدرال. از آنجا که تمامی کرسی‌ها در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای به‌صورت اکثریت نسبی توزیع می‌شود، نظام انتخاباتی نمی‌تواند در طبقه‌بندی نظام منقسم قرار گیرد، اما می‌توان از آن به‌عنوان نظام اکثریت نسبی دو سطحی (two-tier plurality) یاد کرد.

۵. هر یک از رأی‌دهندگان دو رأی به صندوق می‌اندازند: یک رأی برای کاندیدای استانی (provincial) و یک رأی برای کاندیدای محلی (local).

6. Cifra Repartidora

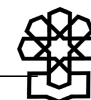

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
فیلیپین (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام منقسم	۲۶۰ ^۱					دو رأی			۷۰/۷	۴۲/۴	۸۷/۸
				۲۰۸	۲۰۸	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۵۲	۱	۵۲		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۲ درصد از مجموع آرا؛ حداکثر سه کرسی برای هر حزب ^۲			
لهستان (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای متوسط و بزرگ با فهرست اضافی ملی	۴۶۰					رأی ترجیحی			۴۷/۹	۳۳/۸	۸۱/۵
				۳۹۱	۵۲	۱۷-۷	۸/۸	فهرست‌های نیمه‌باز		حوزه‌های چندنماینده‌ای	عدد آستانه ۵-۸ درصد (EC) از مجموع آرا برای فهرست‌های حوزه‌های چندنماینده‌ای؛ دهونت			
				۶۹	۱	۶۹		فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۷ درصد از مجموع آرا، دهونت			
پرتغال (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۲۳۰	۲۲۲	۵۰-۲	۱۰/۵	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	دهونت	۶۷/۲	۴۳/۹	۹۰/۹
رومانی (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۳۴۳	۴۲	۲۹-۴	۸/۲	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای سطح ملی (برای باقیمانده کرسی‌ها)	عدد آستانه ۳-۸ درصد (EC) از مجموع آرا؛ حد نصاب هیر، دهونت	۷۶	۳۰/۲	۸۱/۶

۱. علاوه بر کرسی‌های انتخابی، ۱۷ عضو از اعضای پارلمان منتصب از سوی رئیس‌جمهور هستند.

۲. برای هر ۲ درصد از آرای که به دست می‌آید، یک کرسی ملی اختصاص می‌یابد. در سال ۱۹۹۸ تنها ۹ کرسی از کرسی‌های ملی در فیلیپین، به دلیل آثار ترکیبی عدد آستانه و تعداد حداکثری کرسی‌های ملی برای هر حزب اختصاص یافتند.

۳. از بین ۲۲ حوزه چندنماینده‌ای، دو حوزه دونماینده‌ای برای پرتغالی‌هایی است که در خارج از کشور زندگی می‌کنند (یک کرسی برای پرتغالی‌های مقیم اروپا و یک کرسی برای پرتغالی‌های ساکن خارج از اروپا).

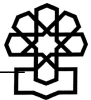

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
روسیه (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام منقسم	۴۵۰					دو رأی			۶۴/۷	۲۲/۳	۷۴/۸
				۲۲۵	۲۲۵	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۲۲۵	۱	۲۲۵		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۵ درصد از مجموع آرا، حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
سنگال (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک با فهرست اضافی ملی	۱۴۰				فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: اکثریت نسبی. حوزه‌های چندنماینده‌ای: حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۲۸/۸	۵۰/۲	۸۳/۶
				۷۰	۳۰	۵-۱	۲/۳							
				۷۰	۱	۷۰					کرسی‌های ملی: حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
سیرالئون (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در یک حوزه چندنماینده‌ای	۶۸	۱	۶۸		فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۵ درصد از مجموع آرا، حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده	۵۰/۱	۳۵/۹	۸۸/۴
سنگاپور (۱۹۹۷)	۲۱	دارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای و در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک و متوسط ^۱	۸۳	۲۴	۶-۱	۳/۵	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای: فردی. حوزه‌های چندنماینده‌ای: فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۹۵/۹	۶۴/۹	۶۷/۵

۱. در هر یک از حوزه‌های چندنماینده‌ای سنگاپور - اصطلاحاً ناحیه‌های نمایندگی گروهی - یکی از نمایندگان منتخب باید از بین اهالی مالایا، هندوها یا هر یک از اقلیت‌ها باشد. عضویت مجلس تا سه عضو غیرحوزه‌ای نیز و تا ۶ «عضو انتصابی» ممکن است گسترش یابد.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
اسلواکی (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در یک حوزه چندنماینده‌ای	۱۵۰	۱	۱۵۰		فهرست‌های نیمه بسته	تا ۴ رأی ترجیحی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۳ درصد از مجموع آرا (برای ECs به‌کار بسته می‌شود برای هر حزب به‌صورت جداگانه)؛ حد نصاب دروپ، بیشترین باقیمانده	۸۴/۲	۲۷/۱	۹۴/۰
اسلوونی (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای بزرگ (با ۲ حوزه تک نماینده‌ای اقلیت)	۱۹۰					تکرأی با اختیار ترجیح	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب هیر. باقیمانده کرسی‌ها، دهونت در سطح ملی (عدد آستانه ۳ در کرسی‌های حوزه‌های چندنماینده‌ای) اکثریت نسبی	۷۳/۷	۲۷	۸۸/۷
				۸۸	۸	۱۱		فهرست‌های نیمه‌باز		سطح ملی (برای باقیمانده کرسی‌ها)				
				۲	۲	۱		فردی		حوزه‌های تک‌نماینده‌ای				
آفریقای جنوبی (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی کامل	۴۰۰				فهرست‌های بسته ملی یا استانی	تکرأی	حوزه‌های	سهم هر حزب از ۴۰۰ کرسی در سطح ملی تعیین می‌شود؛ کرسی‌های هر حزب به فهرست‌های حوزه‌های چندنماینده‌ای استانی و ملی اختصاص می‌یابند، فرمول انتخاباتی برای هر دو روش عبارت است از تکرأی قابل انتقال - حد نصاب دروپ، بیشترین باقیمانده	۸۶/۷	۶۲/۶	۹۸/۸
				۲۰۰	۹	۴۳-۴				حوزه‌های چندنماینده‌ای				
				۲۰۰	۱	۲۰۰				سطح ملی				
اسپانیا (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای (با ۲ حوزه تک‌نماینده‌ای)	۳۵۰				فهرست‌های بسته	تکرأی		عدد آستانه ۳ درصد از آرای حوزه؛ دهونت اکثریت نسبی	۷۷/۵	۳۸/۷	۹۱/۲
				۳۴۸	۵۰	۳۴-۲	۷/۰			حوزه‌های چندنماینده‌ای				
				۲	۲	۱				حوزه‌های تک‌نماینده‌ای				

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
سریلانکا (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای با فهرست اضافی ملی	۲۲۵								۷۶/۲	۴۸/۹	۹۴/۷
				۱۹۶	۲۲	۲۰-۴	۸/۹	فهرست‌های نیمه‌باز	رأی به یک فهرست. با اختیار اعمال ترجیح برای ۳ کاندیدا	حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای	عدد آستانه ۵ درصد از آرای حوزه؛ یک کرسی جایزه برای قوی‌ترین حزب؛ حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
				۲۹	۱	۲۹		فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای	حد نصاب هیر، بیشترین باقیمانده			
سودان (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق فاقد حزب در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۲۷۵	۲۷۵	۱		فردی (کاندیدای حزبی وجود ندارد)	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۵۵	حزب ندارد	د.د.ن
سوازیلند (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی بدون حزب در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۵۵	۵۵	۱		فردی (کاندیدای حزبی وجود ندارد)	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	د.د.ن	حزب ندارد	د.د.ن
سوئد (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ با کرسی‌های جبرانی	۳۴۹								۸۱/۴	۳۶/۴	۹۷/۴
				۳۱۰	۲۹	۳۴-۲	۱۰/۷	فهرست‌های نیمه بسته	تکرأی با اختیار ترجیح	حوزه‌های چندنماینده‌ای	عدد آستانه ۴ درصد از مجموع آرا یا ۱۲ درصد از آرا در یک حوزه چندنماینده‌ای فرعی ملی؛ روش اصلاح شده سنت لاگ			
				۳۹	۱	۳۹				حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۴ درصد از مجموع آرا؛ روش اصلاح شده سنت لاگ ^۱			

۱. علاوه بر ۲۷۵ عضو منتخب، ۱۲۵ عضو پارلمان نیز به صورت غیرمستقیم انتخاب می‌شوند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
سوئیس (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای (با حوزه تک‌نماینده‌ای)	۲۰۰								۴۲/۲	۲۱/۸	۹۱/۶
				۱۹۵	۲۱	۲-۲۳۴	۳/۳	فهرست‌های باز	رأی چندگزینه‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حد نصاب دروپ، باقیمانده کرسی‌ها: روش مقسوم‌علیه ^۳			
				۵	۵	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
سوریه (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای	۲۵۰	۱۵	د.د.ن	۱۶/۷	فهرست‌های نیمه‌باز	رأی ترجیحی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۸۲/۲	د.د.ن	د.د.ن
تایوان (۱۹۹۵)	۲۰	ندارد	نظام تکرأی غیرقابل انتقال با فهرست‌های اضافی ملی	۱۶۴ ^۴					تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	حوزه‌های چندنماینده‌ای: اکثریت نسبی	۶۷/۷	۴۶/۱	۹۴/۲
				۱۲۸	د.د.ن	د.د.ن		فردی		حوزه‌های چندنماینده‌ای	کرسی‌های ملی: عدد آستانه ۵ درصد از مجموع آرا یا ۱۲ درصد از آرا در یک حوزه چندنماینده‌ای داخلی، ^۵ هیر-نایمیر			
				۳۶	۱	۳۶		فهرست‌های بسته		ملی				
تاجیکستان (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۸۱	۱۸۱	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۸۴	د.د.ن	د.د.ن

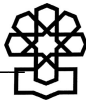
۱. در سوئد، تمامی کرسی‌ها- شامل کرسی‌های «ثابت» (حوزه انتخابیه) و «اضافی» (ملی)- با روش اصلاح شده سنت لاگ در مرحله اول اختصاص می‌یابد. احزابی که در مرحله اول اختصاص کرسی‌ها، کرسی‌های بیشتری را کسب کرده‌اند، از مجموع ۳۹ کرسی اضافی ملی کرسی‌های اضافی به آنها اختصاص می‌یابد.

۲. حوزه‌های انتخابیه بر ایالت‌های دولت فدرال (کانتون‌ها) منطبق هستند اندازه آنها برحسب جمعیت هر یک از کانتون‌ها متغیر است. برای تخصیص بقیه کرسی‌ها، آرای هر یک از احزاب بر تعداد کرسی‌هایی که آن حزب قبلاً به خود اختصاص داده است به‌علاوه یک تقسیم می‌شود. حزبی که بیشترین خارج قسمت را به‌دست می‌آورد، اولین کرسی را از کرسی‌های باقیمانده به‌خود اختصاص می‌دهد. این روش ادامه می‌یابد تا اینکه تمامی کرسی‌های باقیمانده اختصاص یابند.

3. Divisor Method

۴. این داده‌ها مخصوص لی فا یوان (Li fa Yuan) (مجلس قانونگذاری یوان) به‌عنوان مهمترین نهاد پارلمانی است. از مجموع کرسی‌های انتخاباتی، ۶ کرسی متعلق به تایوانی‌های ماوراء بحار است.

5. Subnational

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
تانزانیا (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تکنماینده‌ای	۱۲۳۲	۲۳۲	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تکنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۶/۵	۵۹/۲	۷۴/۲
تایلند (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تکنماینده‌ای و حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک	۳۹۳	۱۵۵	۳-۱	۲/۵	فردی	رأی چندگزینه‌ای	حوزه‌های تکنماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۲/۴	د.د.ن	د.د.ن
توگو (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تکنماینده‌ای	۸۱	۸۱	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تکنماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۶۵/۱	د.د.ن	د.د.ن
ترینیداد و توباگو (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تکنماینده‌ای	۳۶	۳۶	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تکنماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۳/۳	۴۸/۸	۹۷/۸
تونس (۱۹۹۴)	۲۰	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک و متوسط با کرسی- های جبرانی	۱۶۲:					تکرأی			۹۹/۷	۹۷/۷	۹۰/۴
				۱۴۴	۲۵	۱۰-۲	۵/۸	فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای	اکثریت نسبی (فهرست برنده، تمام کرسی‌ها را به خود اختصاص می‌دهد)			
				۱۹	۱	۱۹		فهرست‌های بسته		حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	حد نصاب هیر، بالاترین میانگین ^۲			
ترکیه (۱۹۹۵)	۱۸	دارد	نظام تناسبی در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک، متوسط و بزرگ	۵۵۰	۷۹	۲۱-۲	۷/۰	فهرست‌های بسته	تکرأی	در سطح حوزه	حد نصاب ۱۰ درصد از مجموع آرا؛ دهونت	۸۵/۲	۲۱/۴	۸۳

۱. در تانزانیا، علاوه بر کرسی‌های انتخابی، کرسی‌هایی برای دادستان کل (Attorney General)، پنج عضو از اعضای پارلمان زنگبار به علاوه ۳۷ کرسی مخصوص بانوان وجود دارد. کرسی‌های مخصوص بانوان، در بین حزب‌های پارلمانی متناسب با سهم کرسی‌هایشان توزیع می‌شود.

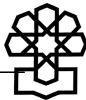
۲. در اختصاص کرسی‌های فهرستی ملی در تونس، آرای تمامی فهرست‌های ناموفق در سطح حوزه‌های چندنماینده‌ای در احتساب حد نصاب انتخاباتی در نظر گرفته می‌شوند که این امر یک عنصر جبرانی را در نظام انتخاباتی وارد می‌کند.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
ترکمنستان (۱۹۹۴)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۵۰	۵۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (دور نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۹۹/۸	۱۰۰	
اوگاندا (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی بدون حزب در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۲۱۴	۲۱۴	۱		فردی (کاندیدای حزبی وجود ندارد)	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۰/۷	حزب ندارد	د.د.ن
اکراین (۱۹۹۸)	۱۸	ندارد	نظام منقسم	۴۵۰					دو رأی :			۷۰	۲۴/۷	۹۰/۸
				۲۲۵	۲۲۵	۱		فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی			
				۲۲۵	۱	۲۲۵		فهرست‌های بسته	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای ملی	عدد آستانه ۴ درصد از مجموع آرا؛ عدد آستانه هیر؛ بیشترین باقیمانده			
بریتانیا (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۶۵۹	۶۵۹	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۷۱/۶	۴۳/۲	۷۸/۵
ایالات متحده (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۴۳۵	۴۳۵	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۶	۵۲/۸	د.د.ن
اروگوئه (۱۹۹۴)	۱۸	دارد	نظام تناسبی کامل	۹۹	۱۹	۴۵-۲	۵/۲	فهرست‌های نیمه‌بسته ^۲	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای سطح ملی	سهم هر حزب از ۹۹ کرسی در سطح ملی با دهونت تعیین می‌شود، کرسی‌های حوزه‌های تک‌نماینده‌ای با حد نصاب هیر اختصاص می‌یابد	۹۱/۴	۳۲/۳	۹۹/۵

۱. علاوه بر ۲۱۴ کرسی انتخابی، ۶۲ عضو پارلمان نیز انتصابی هستند.

۲. اگر بخواهیم دقیق باشیم، انتخاب‌کنندگان در اروگوئه به فهرستهای بسته رأی می‌دهند. هر چند از آنجا که در داخل هر حزب (Lema) فهرستهای مختلفی (sublemas and listas) ممکن است با یکدیگر رقابت کنند (آرا برای تمامی فهرستهای رقیب داخل حزبی جمع می‌شود)، این نظام به نظام فهرستی حزبی نیمه‌باز شبیه می‌شود.

کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
ازبکستان (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۲۵۰	۲۵۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت مطلق (رقابت نهایی بین دو کاندیدای برتر)	۸۸/۳	د.د.ن	د.د.ن
ونزوئلا (۱۹۹۸)	۱۸	دارد	نظام ترکیبی	۲۰۷ ^۱					دو رأی		سهم هر حزب از ۱۸۹ کرسی در سطح حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای، با دهونت تعیین می‌شود. ۸۸ کرسی «شخصی» ^۲ (که با رأی اکثریت نسبی انتخاب می‌شوند) از سهم کرسی منطقه‌ای هر یک از احزاب کم می‌شود	۶۰/۲	۲۱/۷	۸۳/۷
				۸۸	۲۷۲	۷-۱	۱/۲	فردی	رأی فردی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای/ حوزه‌های چندنماینده‌ای				
				۱۰۱	۲۴	۲۴-۳	۱۲/۷ ^۴	فهرست‌های بسته منطقه‌ای	رأی فهرستی	حوزه‌های چندنماینده‌ای منطقه‌ای	حد نصاب هیر، حداکثر ۵ کرسی برای هر حزب ^۵			
				۱۸	۱	۱۸				سطح ملی				
ویتنام (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریتی مطلق در حوزه‌های چندنماینده‌ای کوچک	۴۵۰	۱۵۸	۳-۲	۲/۸	یک فهرست باز	رأی چندگزینه‌ای	حوزه ^۶	اکثریت مطلق (اکثریت نسبی بین تمامی کاندیداها)	۹۹/۶	د.د.ن	د.د.ن
یمن (۱۹۹۷)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۳۰۱	۳۰۱	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۶۰/۷	۴۳/۱	۸۱/۰

۱. در ونزوئلا ۱۸۹ کرسی پارلمانی «ثابت» به علاوه تعداد متغیری از کرسی‌های جبرانی (۱۸ کرسی در انتخابات ۱۹۹۸) وجود دارد.

2. “Personalized” Seats

۳. این ۷۲ حوزه انتخابیه اکثریتی نسبی «شخصی» (Personalized Plurality Constituency) دربر دارنده ۶۶ حوزه انتخابیه تک‌نماینده‌ای، یک حوزه دونماینده‌ای و سه حوزه چندنماینده‌ای است که هریک به ۳ عضو معطوف است، یک حوزه چندنماینده‌ای به ۴ عضو، و ۱ حوزه چندنماینده‌ای به ۷ عضو عطف می‌شود.

۴. اندازه متوسط حوزه‌های داخلی، براساس ۱۸۹ کرسی «ثابت» اختصاص می‌یابد.

۵. سهم متغیر کرسی‌ها (۱۸ عدد در ۱۹۹۸) به احزاب به تناسب سهم ملی آنها از آرا برای کرسی‌های «ثابت» ۱۸۹ تایی اختصاص می‌یابد. از این نتیجه، آرای که قبلاً به‌دست آمده‌اند، کم می‌شوند. تفاوت در سهم احزاب از کرسی‌های جبرانی اضافی است که به حوزه‌هایی که در آنها حزب مربوطه به کمترین میزان نماینده داشته است براساس تعداد آرای که به‌دست آورده است تعلق می‌گیرد.

6. Constituency

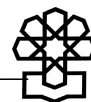
کشور (سال)	سن رأی دادن	رأی اجباری	طبقه‌بندی نظام‌های انتخاباتی	تعداد کرسی‌ها	حوزه‌های انتخاباتی			شکل کاندیداتوری	شکل برگه رأی	سطوح اختصاص کرسی‌ها	مدل تخصیص کرسی‌ها	میزان شرکت در انتخابات	میزان آرای قوی‌ترین حزب	شاخص رُز
					تعداد	کرسی‌ها	میانگین کرسی‌ها							
یوگوسلاوی (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای و تناسبی در حوزه- های چندنماینده‌ای	۱۳۸	۴۳	۵-۱	۳/۲	فهرست‌های بسته	تکرأی	حوزه‌های چندنماینده‌ای	عدد آستانه ۵ درصد از آرای حوزه انتخابیه؛ دهونت	۵۳/۳	۲۴۲/۲	۲۸۸/۱
زامبیا (۱۹۹۶)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۵۰	۱۵۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۵۸/۷	۶۱	۷۳/۷
زیمبابوه (۱۹۹۵)	۱۸	ندارد	نظام اکثریت نسبی در حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	۱۲۰	۱۲۰	۱		فردی	تکرأی	حوزه‌های تک‌نماینده‌ای	اکثریت نسبی	۵۶/۷	۸۱/۴	۸۳/۱

۱. دو عضو فدراسیون یوگوسلاوی مناطق انتخاباتی جداگانه‌ای را به وجود می‌آورند: ۱۰۸ کرسی اختصاص می‌یابند در ۲۹ حوزه چندنماینده‌ای صرب و ۳۰ کرسی در ۱۴ حوزه چندنماینده‌ای مونته‌نگرو.

۲. این عدد برای قوی‌ترین حزب تنها به ناحیه انتخاباتی صرب رجوع دارد.

۳. عدد فوق برای شاخص تناسبی بودن تنها به ناحیه انتخاباتی صرب رجوع دارد.

۴. علاوه بر ۱۲۰ کرسی انتخابی، ۳۰ عضو پارلمان نیز انتصابی هستند.

منبع و مأخذ

- Richard Rose (ed.) International Encyclopedia of Elections (London: Macmillan,2000).

شماره مسلسل: ۱۰۲۸۸

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: مقایسه ویژگی‌های اصلی انتخابات پارلمانی

نام دفتر: مطالعات حقوقی (گروه حقوق عمومی)

ترجمه: حسین نبی‌لو

ناظر علمی: محمد بهادری جهرمی

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستاران تخصصی: حسن وکیلان، احمد مرکز مالگیری، مسیح بهنیا، جواد سیدی

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. انتخابات پارلمانی

۲. نظام های انتخاباتی

۳. رأی

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۳/۲۹